

کنترل مانور وضعیت یک ماهواره زمینگرا مدار پایین بر پایه روش کنترل تقویتی مبتنی بر یادگیری عاطفی در مغز

میلاد کامزن'، مانا غنیفر'^{*}، محمد تشنهلب^۳، جعفر روشنییان^۴، امیرعلی نیکخواه⁴

۱- دانشجوی دکتری، دانشگاه صنعتی خواجه نصیرالدین طوسی، milad.kamzan@email.kntu.ac.ir

۲- دانشجوی دکتری، دانشگاه صنعتی خواجه نصیرالدین طوسی، managhanifar@email.kntu.ac.ir

۳- استاد، دانشگاه صنعتی خواجه نصیرالدین طوسی، teshnehlab@eetd.kntu.ac.ir

۴- استاد، دانشگاه صنعتی خواجه نصیرالدین طوسی، roshanian@kntu.ac.ir

۵- دانشیار، دانشگاه صنعتی خواجه نصیرالدین طوسی، nikkhah@kntu.ac.ir

*نویسنده مخاطب

چکیدہ

اگرچه ساختار کنترلر هوشمند مبتنی بر یادگیری عاطفی در مغز تا کنون در عناوین و پژوهشهای متعددی مورد استفاده قرار گرفته است، لیکن بهره گیری مؤثر از این کنترلر، کماکان با چالش های فراوانی مواجه می باشد. عدم یکتایی و نیز دشواری انتخاب سیگنالهای حسی و نیز سیگنال پاداش عملیاتی متناسب با مسئله مورد بررسی، از مهمترین چالشهای استفاده از این کنترل کننده هوشمند است. در این مقاله و به منظور رفع سیستماتیک چالشهای مزبور، از یک اقتباس جدید از ساختار BELBIC متشکل از بخشهای اساسی کنترلر هوشمند مبتنی بر یادگیری عاطفی در مغز کلاسیک و شبکههای عصبی استفاده شده است. این ساختار از رمزگذارهای خودکار به عنوان تالاموس و نیز از یک پرسپترون چند لایه (MLP) به عنوان قشر حسى BELBIC استفاده مىكند. در نهايت، كنترل وضعيت مدل خطیسازی شده یک ماهواره زمین گرا دارای رفتار دینامیکی بسیار پیچیده، در مدار پایین (LEO)، به عنوان هدف مطالعه برای ارزیابی عملکرد ساختار پیشنهادی مورد بررسی قرار می گیرد. مدل ریاضیاتی سیستم ماهواره مورد بررسی شامل معادلات سینماتیکی و دینامیکی حرکت زاویهای و همچنین معادلات مفسّر رفتار دینامیکی چرخهای عکسالعملی به عنوان عملگرهای سیستم میباشد. در نهایت، نتایج شبیهسازی در محیط نرمافزار MATLAB اثربخشی این الگوریتم کنترلی پیشنهادی را در کنترل وضعیت دینامیک پیچیده سیستم ماهواره زمین گرا، نمایش میدهد.

واژه های کلیدی: BELBIC- کدکنندههای خودکار پشتهای- پرسپترون چندلایه - کنترل هوشمند مبتنی بر یادگیری تقویتی عمیق - کنترل وضعیت ماهواره.

۱ - مقدمه

در میان دستهبندیهای مختلفی که تا کنون از روشهای کنترلی به عمل آمده است، کنترلر هوشمند مبتنی بر یادگیری عاطفی در مغز یا به اختصار BELBIC، یکی از اقسام روشهای کنترلی مبتنی بر یادگیری بر پایهٔ انسان و دارای ساختار یادگیری تقویتی محسوب می شود. در این سازوکار کنترلی که به صورت عمده از مدلسازی عواطف (استرس) در مغز پستانداران اقتباس شده است، از یک سیگنال پاداش یا جزا جهت تکمیل فرآیند یادگیری به سبب ذات یادگیری تقویتی آن، استفاده می شود. یان مورن (Ian Moren) و کریستین بالکنیوس (Christian Balkenius) را می توان به طور حتم، ابداع کنندگان روش یادگیری عاطفی در مغز دانست [۱] که کوششها و روابط ریاضی استخراج شده توسط آنان، به واسطهٔ تلاشهای

کارو لوکس (Caro Lux)، در قالب یک کنترلر هوشمند با عنوان BELBIC پا به عرصهٔ حضور گذاشت [۲].

اساساً نحوهٔ کار این روش کنترلی، بر پایهٔ ارتباط میان چهار بخش اساسی از سیستم لیمبیک (Limbic system) در مغز پستانداران، شکل میگیرد. این چهار بخش، شامل آمیگدالا (Amygdala)، قشر اوربيتوفرونتال (Orbitofrontal cortex)، قشر سنسورى (Sensory cortex) و تالاموس (Thalamus) میباشد که هریک وظیفهٔ خاصی را در این بخش از مغز (سیستم لیمبیک) ایفا میکنند. به صورت کلی، قشرهای آمیگدالا و اوربیتوفرونتال، دو بخش اساسی از این کنترلر محسوب می شوند که در مدل ریاضی ارائهشده، دارای دینامیک داخلی فرض شدهاند. این دو بخش می توانند در صورت تخصیص سیسگنال های حسی (Sensory inputs) و سیگنال پاداش (reward) یا جزاء (punishment) مناسب، فرآیند تصمیم گیری، پردازش سیگنال و در نهایت تولید سیگنال کنترلی مناسب را در همکاری با یکدیگر اجرا کنند. در این ساختار کنترلی، دو فرآیند مجزای منتسب به یادگیری و فراموشی، به صورت لحظهای صورت می پذیرد. فرآیند یادگیری مفروض، به صورت خاص در قشر آمیگدال (و زیرمحموعههای آن) و فرآیند منسوب به فراموشی، به صورت ویژه و به طور برخط در قشر اوربیتوفرونتال به وقوع می پیوندد. این دو فرآیند که سرعت و کیفیت آنها به واسطهٔ نرخهای یادگیری و فراموشی در قالب ضرایب ثابت (یا متغیر با زمان یا وضعیت) مشخص می گردد، در پایان منجر به تولید سیگنال کنترلی می گردند که در نهایت، موجب نیل به هدف نهایی مسئله به صورت هوشمند خواهد شد. اگرچه تاکنون تحقیقات و مدلهای مختلفی در خصوص این دوبخش (قشرهای آمیگدالا و اوربیتوفرونتال) صورت پذیرفته است، لیکن توسعهٔ دو بخش باقیمانده، یعنی تالاموس و سنسوری کورتکس، فعالیتهای بیشتری را از سوی محققین، طلب میکند. همین موضوع، الهامبخش و موتور محرک عمدهٔ پژوهشهای صورت پذیرفته در این نگاره است.

اگرچه ساختار کنترلر BELBIC در عناوین و کاربردهای نوین مختلفی مورد استفاده قرار گرفته است [۳] و [۴]، لیکن همچنان چالشهایی در مسیر استفادهٔ مؤثر از این کنترل کننده وجود دارد. مهمترین چالشها بدین شرح میباشد: نخستین و شاید مهمترین چالش پیش روی طراحان کنترل در استفاده از این قانون هوشمند کنترل، عدم وجود ساختار و الگوی نظاممند جهت تعیین سیگنالهای حسی مناسب جهت بستن حلقهٔ کنترل سیستم بهره گیر از این سازگان میباشد. با هدف رفع این چالش، تولید سیگنالهای ورودی ساختار کنترلی جهت تولید ورودی حسی



کنترلی، بواسطهٔ استفاده از کدکننده های خودکار پشتهای (Stacked autoencoders) در جایگاه بخش تالاموس، به انضمام شبکهٔ عصبی پرسپترون چندلایه (Multilayer perceptron) به عنوان بخش سنسوری کورتکس از معماری کلاسیک BELBIC، صورت خواهد پذیرفت. دومین چالش در این خصوص، تخصیص سیگنال جزا (پاداش) عملیاتی سازگار با ذات مسئله، به سازگان کنترلی هوشمند میباشد. جهت رفع این مشکل در پژوهش پیش رو، سیگنال پردازش شدهٔ خروجی قانون کنترل LQR افزوده، به عنوان سیگنال جزای عملیاتی مسئله، درنظر گرفته شده است. دیگر چالش پیش روی محققین در خصوص استفاده از BELBIC در فرآیند کنترل سیستم، حساسیت بالای سیستم به مقادیر نرخهای یادگیری و فراموشی و نیز به مقادیر اولیهٔ اوزان یادگیری در عین عدم وجود سازوکار مناسب تعیین این مقادیر می باشد. در مقاله حاضر، تعیین این مقادیر به واسطهٔ تجربه طراح و بر پایهٔ آزمون و خطا صورت پذیرفته است. عدم وجود اثبات پایداری مناسب و فراگیر در خصوص سیستم حلقه-بستهٔ بهره گیر از این سازگان چالش دیگری در زمینهٔ استفاده از BELBIC میباشد. در این پژوهش، به رغم عدم وجود اثبات مناسب و جامع در خصوص تضمین پایداری سیستم، عدم پیدایش ناپایداری یا انباشت خطا، با افزایش زمان شبیهسازی، تا محدودهٔ ۶۰۰ ثانیه، بررسی شده است.

در نهایت، ساختار پیشنهادی اقتباس شده از کنترلر BELBIC در کنترل مانور وضعیت مدل ریاضیاتی خطی یک ماهواره زمین گرا در مدار پایین (LEO) مورد ارزیابی قرار خواهد گرفت. امروزه از ماهوارهها به منظور انتقال سیگنالهای مخابراتی، تحقیقات علمی، هواشناسی و نیز در بسیاری دیگر از زمینهها، بهرهبرداری میشود [۵]. در همین راستا، لازمهٔ ایجاد اطمینان از حصول رفتار دینامیکی مناسب از سوی این سیستم، طراحی و پیادهسازی کنترل گرهایی است که توان مدیریت کامل این سیستم را حتی در زمان بروز اغتشاشات مداری و غیره، دارا باشند. شناخت کامل و مناسب رفتار دینامیکی این سیستم ارزشمند، از جمله مواردی است که در طراحی رفتار مناسب، با هدف پایش صحیح رفتار و کسب عملکرد موردنظر از سوی آن، مطرح می گردد.

دورنمای کلی مقاله پیش رو بدین شرح میباشد: در بخش حاضر مقدمهای از مسئله مورد بررسی و خواستگاه کلی طرح پیشنهادی ارائه شد تا در ادامه، پیش ذهنیت درخوری از مطالبی که در بخشهای آتی با آن مواجه میشود در دست باشد. در بخش دوم، ضمن استخراج مدل دینامیکی نسبتاً کاملی از سیستم ماهواره مورد بررسی، مدل مزبور جهت استفاده در بخشهای بعد، خطیسازی می گردد. در بخش سوم، ضمن بررسی معماری ساختار کنترلی پیشنهادی، علل انتخاب و توسعهٔ بخشهای کنترلر توسعه داده شده، مورد بحث و بررسی قرار خواهد گرفت. سپس در بخش چهارم، نتایج حاصل از شبیهسازی عملکرد سیستم حلقه-بسته با ساختار کنترلی پیشنهادی، ارائه خواهد شد. در پایان و در پنجمین بخش از این تحقیق به

۲ - مدلسازی ریاضی ماهواره

چنان که پیشتر ذکر شد، در این مقاله پیش رو، از مدل ریاضیاتی خطی سیستم ماهواره زمین گرا به عنوان سیستم تحت بررسی به منظور ارزیابی کارکرد ساختار کنترلی اقتباسی پیشنهادی، بهره گیری شده است. مدل ریاضیاتی مذکور، شامل سینماتیک و دینامیک وضعیت سیستم ماهواره، به

صفحه: ۲

انضمام مدل دینامیک چرخهای عکسالعملی در نقش عملگرهای سیستم، میباشد.

۲-۱- سینماتیک وضعیت ماهواره

با هدف مدلسازی سینماتیک ماهواره وبا توجه به نقش حیاتی انتقالات میان دستگاههای مختصات مختلف مورد استفاده، نخست به معرفی ماتریس کسینوس هادی که با عبارات زوایای اویلر بیان شده است، پرداخته می شود. بدین منظور و با فرض آن که ترتیب چرخش میان دو دستگاه بدنی و اینرسی، به صورت $\phi \rightarrow \Theta \rightarrow \psi$ باشد، معادلات (۱) تا (۳) ماتریسهای چرخش را به ترتیب حول محورهای Z، y و X قاب بدنی سیستم نمایش میدهند. در این معادلات، عبارات C_{Θ} O_{Θ} و T_{0} به ترتیب نمایش دهندهٔ (Θ)cos و (Θ) و (Θ) می و (Θ)

$$\mathbf{A}_{\varphi} = \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 \\ 0 & C_{\varphi} & S_{\varphi} \\ 0 & -S_{\varphi} & C_{\varphi} \end{bmatrix}$$
(1)

$$\mathbf{A}_{\theta} = \begin{bmatrix} \mathbf{0}_{\theta} & \mathbf{0} & \mathbf{0}_{\theta} \\ \mathbf{0} & \mathbf{1} & \mathbf{0} \\ \mathbf{S}_{\theta} & \mathbf{0} & \mathbf{C}_{\theta} \end{bmatrix}$$
(7)

$$A_{\psi} = \begin{bmatrix} -S_{\psi} & C_{\psi} & 0\\ 0 & 0 & 1 \end{bmatrix}$$
 (7)

در نتیجه، ماتریس کسینوس هادی با استفاده از ضرب ماتریسی مِA، Aو پِA با ترتیب ذکر شده (پA×A₀×A₀=A₉) مطابق رابطه (۴) نشان داده میشود. طرح کلی چرخشهای مزبور در فضای اقلیدسی سه بعدی در شکل ۲ نشان داده شده است.

$$\mathbf{A}_{\psi\theta\phi} = \begin{bmatrix} \mathbf{C}_{\psi}\mathbf{C}_{\theta} & \mathbf{C}_{\theta}\mathbf{S}_{\psi} & -\mathbf{S}_{\theta} \\ \mathbf{C}_{\psi}\mathbf{S}_{\phi}\mathbf{S}_{\theta} - \mathbf{C}_{\phi}\mathbf{S}_{\psi} & \mathbf{C}_{\phi}\mathbf{C}_{\psi} + \mathbf{S}_{\phi}\mathbf{S}_{\psi}\mathbf{S}_{\theta} & \mathbf{C}_{\theta}\mathbf{S}_{\phi} \\ \mathbf{S}_{\phi}\mathbf{S}_{\psi} + \mathbf{C}_{\phi}\mathbf{C}_{\psi}\mathbf{S}_{\theta} & \mathbf{C}_{\phi}\mathbf{S}_{\psi}\mathbf{S}_{\theta} - \mathbf{C}_{\psi}\mathbf{S}_{\phi} & \mathbf{C}_{\phi}\mathbf{C}_{\theta} \end{bmatrix}$$
(*)



شکل ۲ شمای کلی زوایای اویلر [۵].

به منظور استخراج سری دوم معادلات توصیف کنندهٔ حرکت سیستم ماهواره (معادلات چرخش میان دو دستگاه بدنی و قائم همراه)، از رابطه (۵) بهره گیری شده است.

$$\omega_{BR} = \begin{bmatrix} p \\ q \\ r \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} \dot{\phi} \cdot \dot{\psi} S_{\theta} \\ \dot{\theta} C_{\phi} + \dot{\psi} C_{\theta} S_{\phi} \\ \dot{\psi} C_{\theta} C_{\phi} - \dot{\theta} S_{\phi} \end{bmatrix}$$
(Δ)

که در آن ¹ [pqq]=0 همایانگر نرخهای چرخش حول محورهای بدنی ماهواره نسبت به دستگاه مرجع است. بر همین اساس، با اعمال معکوس سازی ماتریسی، نهایتاً معادلات توصیف کنندهٔ زوایای اویلر سیستم، مطابق رابطه (۶) استخراج می گردد.



بیست و یکمین کنفرانس بین المللی انجمن هوافضای ایران

$$\begin{bmatrix} \dot{\phi} \\ \dot{\theta} \\ \dot{\psi} \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} p^+ (S_{\phi} T_{\theta}) q^+ (C_{\phi} T_{\theta}) r \\ C_{\phi} q - S_{\phi} r \\ (\frac{S_{\phi}}{C_{\theta}}) q^+ (\frac{C_{\phi}}{C_{\theta}}) r \end{bmatrix}$$

Θ=

۲-۲- دینامیک وضعیت ماهواره

بر پایه قانون دوم نیوتن، معادله نهایی توصیفکننده گشتاورهای مؤثر بر مرکز جرم سیستم، با استفاده رابطه (۷) توصیف شده است[۶]. T=أri=أ+ $\overrightarrow{m} imes \overrightarrow{h}$

در این رابطه، T نمایش دهندهٔ مجموع گشتاورهای وارده به سیستم، شامل گشتاور کنترلی T_c و گشتاور اغتشاشی T_d می باشد. همچنین شامل گشتاور کنترلی خواهد بود. $\vec{h} = [h_x \quad h_y \quad h_z]^T$ معرف بردار اندازه حرکت زاویهای خواهد بود. همچنین، با توجه به وجود عملگرهای از نوع چرخ عکس العملی و نقش این اجزا در نحوهٔ کار سیستم ماهواره، عبارت \vec{h} به شکل رابطهٔ (۸) تکمیل می گردد.

$$\vec{h} = \vec{h}_b + \vec{h}_w$$
 (A)

که در آن، $\vec{h}_w = [h_{wx} \quad h_{wy} \quad h_{wz}]^T \ e^T_b = [h_x \quad h_y \quad h_z]^T$ به ترتیب معرف اندازه حرکت زاویه ای بدنهٔ صلب و اندازه حرکت زاویه ای چرخ عکس العملی می باشند. از سوی دیگر، بردار اندازهٔ حرکت زاویه ای بدنهٔ صلب ماهواره، با فرض تقارن محوری سیستم به شکل رابطهٔ (۹) بدست می آید.

$$\vec{\mathbf{n}}_{b} = \tilde{\mathbf{I}} \vec{\boldsymbol{\omega}}_{BI} = \begin{bmatrix} \mathbf{I}_{xx} & 0 & 0\\ 0 & \mathbf{I}_{yy} & 0\\ 0 & 0 & \mathbf{I}_{zz} \end{bmatrix} \begin{bmatrix} \boldsymbol{\omega}_{x} \\ \boldsymbol{\omega}_{y} \\ \boldsymbol{\omega}_{z} \end{bmatrix}$$
(9)

در این رابطه نیز آ معرف تانسور اینرسی سیستم ماهواره خواهد بود. به شکل مشابه، بردار اندازهٔ حرکت زاویهای چرخهای عکسالعملی ماهواره، به شکل رابطهٔ (۱۰) بدست میآید.

$$\vec{h}_{w} = I_{w} \vec{\omega}_{w} = \begin{bmatrix} I_{wx} \omega_{wx} \\ I_{wy} \omega_{wy} \\ I_{wz} \omega_{wz} \end{bmatrix}$$
(1.)

در این معادله نیز سI معرف اینرسی چرخهای عکسالعملی بوده و نیز عبارت شق که معرف سرعت زاویهای مطلق هر چرخ است، با توجه به رابطهٔ (۱۱) تعیین میگردد.

$$\vec{\omega}_{\rm W} = \vec{\omega}_{\rm b} + \vec{\omega}_{\rm b/W} \tag{11}$$

در معادله فوق، عبارات $\overline{\omega}_b$ و نیز $\overline{\omega}_{b/w}$ به ترتیب معرف سرعت زاویهای جسم صلب و سرعت زاویهای چرخ عکسالعملی نسبت به سرعت چرخش فضاپیما میباشد. با عنایت به این توضیحات، رابطهٔ (۱۲) نمایش دهندهٔ مقدار عبارت $\overline{\omega}_w$ میباشد.

$$\vec{\omega}_{w} = \vec{\omega}_{b} + \vec{\omega}_{b/w} = \begin{bmatrix} \omega_{x} \\ \omega_{y} \\ \omega_{z} \end{bmatrix} + \begin{bmatrix} \dot{\theta}_{wx} \\ \dot{\theta}_{wx} \\ \dot{\theta}_{wx} \end{bmatrix}$$
(17)

در نتیجه، مادامی که _{BB} نمایش دهندهٔ بردار سرعت زاویهای دستگاه بدنی نسبت به دستگاه اینرسی، _{BB} معرف بردار سرعت زاویهای دستگاه بدنی نسبت به دستگاه مرجع و _{BR} بردار سرعت زاویهای دستگاه مرجع نسبت به دستگاه اینرسی باشد که در دستگاه بدنی لحاظ میگردد، رابطهٔ (۱۴) میان این عبارات، صادق خواهد بود.

$\omega_{\rm BI} = \omega_{\rm BR} + \omega_{\rm RIB} \tag{17}$

در این رابطه، عبارت ۵_{RIB} بواسطهٔ بهرهگیری از رابطهٔ (۱۴) بدست میآید.

$$\omega_{\text{RIB}} = A_{\psi v \phi} \begin{bmatrix} 0 & -\omega_0 & 0 \end{bmatrix}^{\text{T}}$$
 (14)

در عبارت فوق، ۵٫ معرف سرعت مداری زاویهای جسم بوده و به شکل رابطهٔ (۱۵) تعیین میگردد.

$$j = \sqrt{\frac{\alpha}{a^3}}$$
 (1Δ)

در این عبارت نیز پارامترهای ثابت a و α به ترتیب معرف فاصلهٔ ماهواره از مرکز زمین و ثابت گرانشی زمین مرکزی میباشند. در نتیجهٔ این توضیحات، رابطهٔ (۱۴) به شکل معادلهٔ (۱۶) بازنویسی میگردد.

$$\omega_{\rm RIB} = \begin{bmatrix} -\omega_0 (C_{\theta} S_{\psi}) \\ -\omega_0 (C_{\phi} C_{\psi} + S_{\phi} S_{\psi} S_{\theta}) \\ -\omega_0 (C_{\phi} S_{\psi} S_{\theta} - C_{\psi} S_{\phi}) \end{bmatrix}$$
(17)

با مشخص شدن این متغیر، اکنون این امکان فراهم است که با در دست داشتن مقدار لحظه ی $\omega_{\rm RIB}$ ، متغیر حیاتی $\omega_{\rm BR}$ را بر پایهٔ رابطهٔ (۱۳) تعیین نمود. به همین منظر با بهره گیری از معادلات مذکور، عبارت $\omega_{\rm BI}$ به شکل رابطهٔ (۱۷) استخراج می گردد.

$$\boldsymbol{\omega}_{BI} = \begin{bmatrix} \boldsymbol{p} \\ \boldsymbol{q} \\ \boldsymbol{I} \end{bmatrix} + \begin{bmatrix} -\boldsymbol{\omega}_0 \left(\boldsymbol{C}_{\boldsymbol{\theta}} \boldsymbol{S}_{\boldsymbol{\psi}} \right) \\ -\boldsymbol{\omega}_0 \left(\boldsymbol{C}_{\boldsymbol{\phi}} \boldsymbol{C}_{\boldsymbol{\psi}} + \boldsymbol{S}_{\boldsymbol{\phi}} \boldsymbol{S}_{\boldsymbol{\psi}} \boldsymbol{S}_{\boldsymbol{\theta}} \right) \\ -\boldsymbol{\omega}_0 \left(\boldsymbol{C}_{\boldsymbol{\phi}} \boldsymbol{S}_{\boldsymbol{\psi}} \boldsymbol{S}_{\boldsymbol{\theta}} - \boldsymbol{C}_{\boldsymbol{\psi}} \boldsymbol{S}_{\boldsymbol{\phi}} \right) \end{bmatrix}$$
(1Y)

با در دست داشتن مقدار ω_{BI} میتوان عبارت بردار اندازهٔ حرکت زاویهای بدنهٔ صلب ماهواره را به صورت سیستماتیک و به شکل رابطهٔ (۱۸) استخراج نمود.

$$\vec{h}_{b} = \begin{bmatrix} I_{xx} \left[p - \omega_{0} (C_{\theta} S_{\psi}) \right] \\ I_{yy} \left[q - \omega_{0} (C_{\phi} C_{\psi} + S_{\phi} S_{\psi} S_{\theta}) \right] \\ I_{zz} \left[r - \omega_{0} (C_{\phi} S_{\psi} S_{\theta} - C_{\psi} S_{\phi}) \right] \end{bmatrix}$$
(1A)

به روش مشابه و با عنایت به رابطهٔ (۱۰)، بردار اندازهٔ حرکت زاویهای چرخهای عکسالعملی ماهواره نیز، به شکل رابطهٔ (۱۹) مشخص میگردد.

$$\begin{split} \vec{h}_{w} = & I_{w} \vec{\omega}_{w} = I_{w} \left(\vec{\omega}_{BI} + \vec{\omega}_{w/b} \right) \\ = & \begin{bmatrix} I_{wx} \left(p - \omega_{0} \left(C_{\theta} S_{\psi} \right) + \dot{\theta}_{wx} \right) \\ I_{wy} \left(q - \omega_{0} \left(C_{\phi} C_{\psi} + S_{\phi} S_{\psi} S_{\theta} \right) + \dot{\theta}_{wx} \right) \\ I_{wz} \left(r - \omega_{0} \left(C_{\phi} S_{\psi} S_{\theta} - C_{\psi} S_{\phi} \right) + \dot{\theta}_{wx} \right) \end{bmatrix} \end{split}$$

$$(19)$$

در این گام، با در دست داشتن سه عبارت $\overline{\mathbf{h}}_{\mathrm{b}}$ $\overline{\mathbf{h}}_{\mathrm{b}}$ و $\overline{\mathbf{h}}_{\mathrm{b}}$ و با بهره گیری از دو رابطهٔ (۷) و (۸)، معادلات غیر خطی کلی سیستم ماهواره با استناد به رابطهٔ (۲۰) بدست خواهند آمد.

$$T = \vec{h}_{I} = (\vec{h}_{b} + \vec{\omega}_{BI} \times \vec{h}_{b}) + (\vec{h}_{w} + \vec{\omega}_{BI} \times \vec{h}_{w})$$
 (۲۰)
در ادامه، مدل ارائه شده از گشتاور گرادیان جاذبه مؤثر بر سیستم
اهواره که یکی از بخشهای اساسی در مدل گشتاورهای وارده به سیستم

محسوب می شود، به شکل رابطهٔ (۲۱) نمایش داده شده است. [۲۰۰ می ۲۰ ۲۵ ۲۰ ۲۰ ۲۰ ۲۰ ۲۰ ۲۰ ۲۰ ۲۰ ۲۰ ۲۰

$$T_{GG} = \begin{bmatrix} G_x \\ G_y \\ G_z \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 3\omega_0 (I_z - I_y) A_{23} A_{33} \\ -3\omega_0^2 (I_z - I_x) A_{13} A_{33} \\ -3\omega_0^2 (I_x - I_y) A_{13} A_{23} \end{bmatrix}$$
(71)

در این معادله، T_{GG}=[G_x G_y G_z]^T معرف گشتاور گرادیان جاذبه و عبارت A_{ij} نمایشگر مؤلفهٔ موجود در سطر iام و ستون زام از ماتریس کسینوس هادی میباشد.

۲-۳- دینامیک عملگرها

در این مقاله، به منظور کنترل مناسب سیستم ماهواره در فضا، از سه عملگر بر پایهٔ تبادل مومنتوم از کلاس چرخ عکسالعملی استفاده شده است. شایان ذکر است با هدف افزایش سهولت در مدلسازی سیستم، وضعیت نصب این (6)

بیست و یکمین کنفرانس بین المللی انجمن هوافضای ایران





عملگرها، به صورت منطبق بر محورهای اصلی بدنی سیستم، فرض گردیده است. معادلهٔ مفسر دینامیک سیستم چرخ عکسالعملی مورد استفاده در فرآیند کنترل سیستم ماهواره (متشکل از موتور و چرخ دوار)، به شکل رابطهٔ (۲۲) ارائه شده است [8].

 $I_{w}(\dot{\omega}_{s}+\dot{\omega}_{w})=K_{M}i_{M}-B(\omega_{s}+\omega_{w})-T_{F}$ (77)

جدول ۱ مشخصات مکانیکی سیستم ماهواره.

پارامتر	یکا	پارامتر	یکا
$I_x = 100$	$Kg.m^2$	$T_f = 10^{-3}$	N.m
$I_{z} = 70$	$Kg.m^2$	B = 0.001	N. m. s
$I_y = 50$	$Kg.m^2$	$I_W = 0.1$	$Kg.m^2$
$K_{M} = 0.2$	$N.m.A^{-1}$	$\omega_0 = 0.00099623$	rad/sec

با هدف سنجش صحت مدل ارائه شده، كليهٔ معادلات سيستم، با دو مرجع [۳] و [۴] مقايسه شده و ضمن اعمال پارهای اصلاحات در خصوص خروجی حاصل این مراجع، نتایج حاصل از این مقایسه، صحت كلیهٔ این معادلات را تأیید مینماید.

۲-۶- خطیسازی سیستم

به منظور خطیسازی سیستم مورد بررسی، جهت طراحی کنترل گر بهینهٔ خطی مربعی ونیز شبیهسازی عملکرد سیستم در گامهای آتی، از معادلات خطی سیستم، بهره گرفته شده است. در این راستا، معادلات کامل توصیف گر دینامیک خطی سیستم، با استفاده از مشتق گیری پارامتریک از معادلات اصلی سیستم (محاسبهٔ ماتریسهای ژاکوبین) و با تکیه بر مشخصات مکانیکی سیستم که در جدول (۱) عنوان شدهاند، استخراج گردیده است. با درنظر گیری نمایش فضای حالت سیستم مطابق روابط (۲۳)

- و (۲۴): غ=Ax+Bu+E (۲۳)
- y=Cx+Du (74)
- y CADU (1

که در آن، عبارات A، A، G و نیز E، به ترتیب نشاندهندهٔ ماتریسهای ثابت با زمان سیستم، ورودی، خروجی و بردار ماندهٔ سیستم میباشند، در نهایت، روابط (۲۵) تا (۲۷) به منظور نمایش بردارهای متغیرهای وضعیت (x)، کنترل (u) و خروجی (y) سیستم عنوان گردیدهاند. شایان ذکر است به منظور کاهش حجم مقاله پیش رو، از ذکر مقادیر نهایی ماتریسهای سیستم، ورودی، خروجی و ماتریس مانده، خودداری بعمل آمده است.

- $\mathbf{x} = \begin{bmatrix} \boldsymbol{\varphi} & \boldsymbol{p} & \boldsymbol{\theta} & \boldsymbol{q} & \boldsymbol{\psi} & \boldsymbol{r} & \dot{\boldsymbol{\theta}}_{wx} & \dot{\boldsymbol{\theta}}_{wy} & \dot{\boldsymbol{\theta}}_{wz} \end{bmatrix}^{\mathrm{T}}$ (7 Δ)
 - $\mathbf{u} = \begin{bmatrix} i_{Mx} & i_{My} & i_{Mz} \end{bmatrix}^{T}$ (79)
 - $\mathbf{y} = \begin{bmatrix} \boldsymbol{\varphi} & \boldsymbol{\theta} & \boldsymbol{\psi} \end{bmatrix}^{\mathrm{T}}$ (YY)

۳- معماری کنترلی

در این بخش، اجزای اصلی معماری کنترلی پیشنهادی، که در آینده به منظور کنترل سیستم ماهواره مورد استفاده واقع خواهد شد، معرفی میگردد. به صورت کلّی، این معماری از چهار بخش، شامل کنترل فیدبک حالت بهینهٔ خطی مقاوم (LQI) و نیز کنترل گر هوشمند مبتنی بر یادگیری عاطفی در مغز اصلاح شده (Modified BELBIC) که خود متشکل از ساختار BELBIC کلاسیک به همراه جایدهی کدکنندههای خودکار و پرسپترونهای چندلایه در ساختار اصلاحی می باشد، تشکیل شده است. شکل (۳) شماتیک کیفی ساختار کنترل پیشنهادی را نمایش می دهد.



سنن ۲ ساختار على فتتركز پيستهان

۱-۳- کنترلر هوشمند مبتنی بر یادگیری عاطفی در مغز

در میان اقتباسهای مختلفی که تاکنون از مدل کنترل گر مبتنی بر یادگیری عاطفی در مغز به عمل آمده [۲]–[۱۰]، مدل مورد استفاده در این مقاله، بر پایهٔ [۱۱] و با فرض اساسی مدل زمان-پیوسته از این کنترلر استنباط شده است. در این اقتباس به خصوص، بخش آمیگادالا از کنترلر SELBIC خود متشکل از دو زیر بخش تالامیک و غیر تالامیک در نظر گرفته شده است که هر دو دارای دینامیک داخلی می باشند. تفاوت عمدهٔ میان این دو بخش در آن است که بخش تالامیک از این قشر، سیگنال حسی مورد نیاز خود را به صورت مستقیم از قشر تالاموس، دریافت می کند. در نهایت خروجی این کنترلر، مطابق رابطهٔ (۲۸) تعیین می گردد.

$$E = \sum_{i} A_{i} - \sum_{i} O_{i} (includingA_{th})$$
 (YA)

در این معادله، E معرف خروجی مدل و دو متغیر A و O به ترتیب خروجی گرهها در قشرهای آمیگدال و اوربیتوفرونتال کورتکس هستند که مطابق روابط (۲۹) تا (۳۱) تعیین میشوند.

- $A_i = S_i V_i$ (۲۹)
- $O_i = S_i W_i$ ($\tilde{\cdot}$)
- $A_{th} = S_{th}V_{th}$ (T1)

در این معادلات، عبارت Si معرف درایهٔ آام از بردار ورودیهای حسی و متغیرهای W_i ،V_i و W_i ،v، به ترتیب معرف وزن گرهها (وزن اتصالات پلاستیک و غیرپلاستیک) به ترتیب در بخش غیرتالامیک آمیگدال، قشر



صفحه: ۵



اوربیتوفرونتال و بخش تالامیک آمیگدالا میباشند. همچنین عبارت S_{th} معرّف سیگنال حسی مورد پردازش در بخش تالامیک از قشر آمیگدالا است که مطابق رابطهٔ (۳۲) تعیین میگردد.

 $S_{th} = max(S_i)$ (TT)

با عنایت به فرض مدل زمان-پیوسته از مدل کنترلر BELBIC، روابط مورد استفاده در بروزرسانی اوزان اتصالات در گرهها، مطابق روابط (۳۳) و (۳۴) ارائه می گردند.

$$\begin{bmatrix} V_i \\ V_{th} \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} \alpha S_i \\ \alpha_{th} S_{th} \end{bmatrix} \max (0, \text{REW} - \sum_i A_i)$$

$$\dot{W}_i = \beta(S_i(E' - \text{REW})$$
(77)

در این دو معادله، عبارت REW نشاندهندهٔ سیگنال جزای انتخاب شده برای سیستم است که با توجه به سلیقهٔ طراح، انتخاب می گردد. همچنین دو پارامتر ثابت α و β به ترتیب نشاندهندهٔ نرخهای یادگیری و فراموشی در آمیگادالا و قشر اوربیتوفرونتال هستند که بنا بر قرارداد، همواره مقادیری میان (۰) تا (۱) را اختیار می کنند. تفسیر این مهم، نشانگر آن است که فرآیند یادگیری به صورت خاص، در آمیگدالا و مدل فراموشی به صورت ویژه در قشر اوربیتو فرونتال، صورت خواهد پذیرفت. در معاداد (۴۳)، عبارت 'E نشاندهندهٔ یک متغیر کمکی است که مقدار لحظهای آن به واسطهٔ رابطهٔ (۳۵) مشخص می گردد.

$$E' = \sum_{i} A_{i} - \sum_{i} O_{i} \text{ (not including } A_{th})$$
 (72)

۲-۳- ساختار تولید سیگنالهای جزا و نشانگاه. (کنترلر فیدبک حالت بهینهٔ خطی مقاوم (LQI))

مطابق آنچه پیش تر عنوان شد، ساختار کنترل در نظر گرفته شده جهت پایش دینامیک سیستم طی اجرای مأموریت تعریف شده، شامل سه کانال و هریک از این کانالها متشکل از یک لایهٔ کنترلی خواهد بود. در طرح پایه از ساختار موردنظر، هریک از این لایهها، متشکل از فرمان خروجی یک کنترلر خطی خواهد بود که وظیفهٔ اجرای محاسبات مقدماتی مرتبط با آن لایه و ایفای نقش به عنوان دادهٔ هدف ساختار شبکهٔ عصبی پرسپترون چندلایه را بر عهده دارد. کنترلرهای خطی مزبور، همگی از رستهٔ کنترلر فیدبک حالت بهینه LQR درنظر گرفته شدهاند. عبارت کلی توصیف گر شاخص بهینگی کنترل گر مطابق رابطهٔ (۳۶) ارائه شده است.

$$J = \int_{t_0}^{t_f} (\mathbf{x}^T \mathbf{Q} \mathbf{x} + \mathbf{u}^T \mathbf{R} \mathbf{u}) dt$$
 (79)

 ${f R}$ و دو ماتریس J نمایشگر شاخص بهینگی و دو ماتریس J و ${f R}$ نمایش دهندهٔ ماتریس های وزن دهی به این بردارها می باشند. شایان ذکر است در این ساختار، کلیهٔ کنترلرهای بهینهٔ خطی مورد استفاده، از یک قسمت انتگرالی برخوردارند که با هدف اصلاح رفتار کنترلرها به این کنترل گرها افزوده شده اند. با در نظر گیری نمایش فضای حالت سیستم مطابق روابط (۲۳) و (۲۲)، نحوه افزودن این ترم انتگرالی به واسطهٔ افزودن یک متغیر وضعیت اضافی از جنس خطا به سیستم طی خواهد شد که از یک معابق میان میان میان میان می معابق روابط (۲۳) و زیان معدار مطلوب هر لایه و در هر لحظه، حاصل می گردد. در نهایت فرمان خروجی هر لایه، از تجمیع ضرب انتگرال لحظهای این متغیر اضافی در وزن مورد نظر، با خروجی کنترلی مرسوم تنظیم کنندهٔ میدبک حالت بهینه (۳۷) نحوه این ماصل می شود. رابطهٔ (۳۷) نحوهٔ این می می می در اسو مین (۳۷) نحوه مورد نظر، با خروجی کنترلی مرسوم تنظیم کنندهٔ فیدبک حالت بهینه (۳۷) نحوه افره با می می می مورد. دار به این می می می می می می در اضافی در وزن مورد نظر، با خروجی کنترلی مرسوم تنظیم کنندهٔ فی دو این می فیدبک حالت بهینه (۳۷) نحوه افره با خروجی کنترلی مرسوم تنظیم کنندهٔ فی در وزن مورد نظر، با خروجی کنترلی مرسوم تنظیم کنندهٔ می می می در این در این می در این می می می می در اینه (۳۷) نحوهٔ فی در وزن مورد نظر، با خروجی کنترلی مرسوم تنظیم کنندهٔ فیدبک حالت بهینه (با رعایت علامت)، حاصل می شود. رابطهٔ (۳۷) نحوهٔ

تعریف این متغیر اضافی در میان متغیرهای وضعیت سیستم را نمایش میدهد.

$$m = r - y = r - Cx$$
 ($\gamma\gamma$)

در این معادلات، **r** بیانگر مقدار مطلوب و با فرض آن که سیستم از مرتبه n باشد، (m=n+1) معرّف متغیر وضعیت جدید تعریف شده میباشد. روابط (۳۸) و (۳۹) شمای جدید نمایش فضای حالت سیستم را نمایش میدهند.

$$\begin{split} \dot{\hat{x}} &= \widetilde{A} \widetilde{x} + \widetilde{B} \widetilde{u} + \widetilde{E} & (\text{TA}) \\ \tilde{y} &= \widetilde{C} \widetilde{x} + \widetilde{D} \widetilde{u} & (\text{TA}) \end{split}$$

در این معادلات، $\tilde{\mathbf{x}} \in \tilde{\mathbf{u}}$ به ترتیب، بردار جدید متغیرهای وضعیت و بردار جدید تلاش کنترلی و عبارات $\tilde{\mathbf{A}}$ ، $\tilde{\mathbf{G}}$ و $\tilde{\mathbf{E}}$ نشاندهندهٔ ماتریسهای افزودهٔ این نمایش میباشند که همگی مطابق روابط (۴۰) تا (۴۶) تعیین میگردند.

$$\begin{split} \widetilde{x} &= \begin{bmatrix} x_{1:n} x_m \end{bmatrix}^T & (\texttt{f} \cdot) \\ \widetilde{u} &= - \widetilde{K} (\widetilde{x} \cdot r) & (\texttt{f} \cdot) \\ \widetilde{A} &= \begin{bmatrix} A & 0 \\ -C & 0 \end{bmatrix} & (\texttt{f} \mathsf{f}) \\ \widetilde{B} &= \begin{bmatrix} B & 0 \end{bmatrix}^T & (\texttt{f} \mathsf{f} ') \\ \widetilde{C} &= \begin{bmatrix} C & 0 \end{bmatrix} & (\texttt{f} \mathsf{f}) \\ \widetilde{D} &= D &= 0 & (\texttt{f} \diamond) \\ \widetilde{E} &= \begin{bmatrix} E & 0 \end{bmatrix}^T & (\texttt{f} \mathsf{f}) \end{split}$$

-۳- کدکنندهٔ خودکار (Autoencoder)

یک کدکنندهٔ خودکار نوعی از شبکهٔ عصبی است که تلاش در بازنمایی ورودی بر خروجی دارد. ساختار داخلی این کلاس از شبکههای عصبی، از یک لایهٔ پنهان h تشکیل شده است که با توصیف کدی، ورودی را بازنمایی میکند. این شبکه از دو بخش اصلی شامل یک تابع کدگذار و یک تابع کدگشا که بازسازی ورودی را بر عهده دارد، تشکیل شده است. معماری کدکنندهٔ خودکار در شکل (۴) نمایش داده شده است.





در این مقاله، با هدف تولید ویژگیهای کاربردی با عنایت به متغیرهای قابل اندازه گیری مسئله، از یک ساختار عصبی متشکل از سه لایه کدکنندهٔ خودکار استفاده شده است. بخش حاضر، روابط پیشرو و آموزش اوزان این سه لایه کدکنندهٔ خودکار را نمایش میدهد. در نهایت، روابط (۴۷) تا (۵۱) معادلات پیشرو و پسخور (آموزش) کدکنندهٔ خودکار سهلایه را نمایش میدهند.

$$\widehat{\text{input}}^{\lambda} = F^{d_{\lambda}}(\text{net}^{d_{\lambda}}) = \text{sigmoid}(\text{net}^{d_{\lambda}})$$

w.r.t. $\text{net}^{d_{\lambda}} = W^{d_{\lambda} \times h^{\lambda}}$ (%)

$$C_{AE^{\lambda}} = \frac{1}{2} e_{AE^{\lambda}}^{2}$$
(f9)

$$\Delta \Phi = -\eta^{\lambda} \frac{\partial E_{AE^{\lambda}}}{\partial \Phi}$$
 ($\Delta \cdot$)

$$\Phi(k+1) = \Delta \Phi + \Phi(k)$$
 (a1)

بیست و یکمین کنفرانس بین المللی انجمن هوافضای ایران

صفحه: ۶

در این دسته معادلات، $h^{1:\lambda}$ ،net^e $h^{1:\lambda}$ و (با در نظرگیری $W^{d_{\lambda}}$, $W^{e_{1:\lambda}}$, $h^{1:\lambda}$ ،net^e $h^{1:\lambda}$, $h^{1:\lambda}$ و (با در نظرگیری π یا 1:A) به تر تیب نمایشگر شبکه، خروجی هر لایه از کدکننده ها در N کدکننده خودکار پشته ای، وزن نورون ها در K امین لایه کدکننده و نیز وزن $h^{1:\lambda}$ نورون ها در K امین لایه کدگشا می باشد. همچنین در معادلات مذکور، $h^{1:\lambda}$ input h^{λ} input h^{λ}

۳-۶- پرسپترون چندلایه (Multilayer perceptron)

AERO 2023

پرسپترون چندلایه (MLP) یک کلاس از شبکه های عصبی مصنوعی پیشخور است. این ساختار که از چند نورون مرتب شده تشکیل شده است، می تواند هر عملکرد پیوسته را با دقت مناسب تقریب بزند. به عنوان یک الگوریتم یادگیری نظارت شده، MLP از یک مجموعه از دادگان برای یادگیری رفتار یک تابع، بهره می گیرد. در طبقهبندی، رگرسیون یا کنترل، MLP قادر است یک تقریب از توابع غیرخطی را از مجموعهای از ویژگیها و نشانگاهها، یاد بگیرد. فارغ از لایه ورودی، شبکه MLP مورد استفاده در این مطالعه از دو لایه متشکل از یک لایه پنهان و دیگری خروجی، تشکیل گردیده است. معادلات پیشخور و پس انتشار خطای هر لایه از MLP دولایه مورد استفاده، به صورت روابط (۵۲) تا (۵۶) خلاصه می شود.

$$\mathbf{O}^{1} = \mathbf{F}^{1}(\mathbf{net}^{1}) = \text{sigmoid}(\mathbf{net}^{1})$$

w.r.t. $\mathbf{net}^{1} = \mathbf{W}^{1} \times \mathbf{h}^{3}$ ($\Delta \Upsilon$)

$$\mathbf{O}^{2} = \mathbf{F}^{2} (\operatorname{net}^{2}) = \operatorname{net}^{2}$$

w.r.t. $\operatorname{net}^{2} = \mathbf{W}^{2} \times \mathbf{O}^{1}$ ($\boldsymbol{\Delta}^{\mathsf{T}}$)

$$C_{MLP} = \frac{1}{2} \mathbf{e}_{MLP}^{2} = \frac{1}{2} (Target - \mathbf{0}^{2})^{2} \qquad (\Delta^{\epsilon})$$

$$\Delta \Psi = -\zeta \frac{\partial \Psi}{\partial \Psi}$$
($\Delta \Delta$)

$$\Psi (k+1) = \Delta \Psi + \Psi (k)$$
($\Delta \beta$)

 O^{γ} و \mathbf{net}^{γ} ، این بخش نیز به صورت مشابه با تعاریف قسمت قبل، γ net (با فرض ۲ یا $1 = \gamma$) به ترتیب بیانگر عبارت شبکه و خروجی هر یک از دو V^{γ} اید مفروض در پرسپترون چندلایه می باشند. در معادله (۵۵)، Ψ به صورت $W^{\gamma=1,2}$ و به عنوان ماتریس وزن هر لایه از MLP تعریف می گردد. همچنین Target نمایشگر نشانگاه یا هدف MLP می باشد که به صورت مشابه و برابر با سیگنال پاداش وارده به قشرهای آمیگدالا و اور بیتوفرونتال، در هر گام رزمانی از مایی و این و ایس می باشد که به صورت مشابه و برابر با سیگنال پاداش وارده به قشرهای آمیگدالا و اور بیتوفرونتال، در هر گام با سیگنال پاداش وارده به قشرهای آمیگدالا و اور بیتوفرونتال، در هر گام خطای خروجی و تابع هزینه فرآیند آموزش MLP را نشان می دهند. در نهاییت، که به صورت MLP تعریف می فرد. در تعاییت می می دود. در تعای خروجی و تابع هزینه فرآیند آموزش MLP را نشان می دهند. در تهایت، که به صورت MLP و به عنوان نرخ یادگیری MLP تعریف می شود.

با توجه به مطالب مطرح شده در بخشهای قبلی در خصوص اقتباس پیشنهادی از ساختار کنترلر هوشمند مبتنی بر یادگیری عاطفی در مغز، الگوریتم پیشنهادی، شامل قشرهای آمیگدالا و اوربیتوفرونتال از ساختار BELBIC کلاسیک، به انضمام یک کدکنندهٔ خودکار پشتهای سه لایه در نقش قشر حسی و نیز یک پرسپترون دولایه در نقش تالاموس (چنان که در شکل (۳) ملاحظه می شود) می باشد. شکل (۷) شمای نمودار جریان محاسبات مورد استفاده در اجرای الگوریتم پیشنهادی را نمایش می دهد.



شکل ۷- نمودار جریان محاسبات الگوریتم پیشنهادی

٤- شبیهسازی سیستم

در این بخش، توان پردازشی ساختار کنترلی پیشنهادی، جهت کنترل مدل خطی سیستم ماهواره، در تعقیب یک مسیر زاویهای مطلوب، سنجیده میشود. نمودار مسیر مرجع موردنظر در این حالت، به صورت مشترک برای هریک از خروجیهای مسئله، در قالب شکل (۸) و در طول ۶۰۰ ثانیه، نمایش داده شده است. شایان ذکر است در فرآیند پیادهسازی، کلیهٔ متغیرهای قابل اندازه گیری سیستم به عنوان بردار منبع و ورودی بخش تالاموس (کدکنندهٔ خوکار) و خروجی قانون کنترلی فیدبکحالت بهینه، به عنوان مقدار نشانگاه (Target)، برای پردازش خروجی کدکنندهٔ خودکار، در بخش سنسوری کورتکس (پرسپترون چندلایه) در نظر گرفته میشود. در نهایت، شکل (۹) نمودار زوایای اویلر ماهواره را به عنوان خروجی، در شبیهسازی سیستم طی ۶۰۰ ثانیه، نمایش میدهد.









AERO 2023

در ادامه، نمودارهای تغییرات سرعتهای زاویهای سیستم، تغییرات سرعتهای زاویهای چرخهای عکسالعملی و نیز انتگرال خطای خروجی مسئلهٔ تعقیب، به ترتیب در شکلهای (۱۰) تا (۱۲) نمایش داده شدهاند.



همچنین، نمودار مرتبط با تغییرات جریان الکتریکی وارده به هریک از موتورهای الکتریکی (در نقش متغیر کنترلی) در شکل (۱۳) نمایش داده شدهاست. با توجه به اهمیت بررسی جزئی نحوه و کیفیت کارکرد کنترلر هوشمند پیشنهادی تعبیه شده جهت کنترل هریک از زوایای اویلر سیستم،

در ادامه، نمودارهای مرتبط با یادگیری در بخش کنترل سیستم ماهواره، مورد بررسی قرار می گیرد. در این بخش نیز به جهت کاهش حجم کلی مقاله پیش رو، تنها نمودارهای مرتبط با یادگیری در کانال سمت سیستم، نمایش داده خواهد شد. در همین راستا، شکل (۱۴) نمودار تغییرات سیگنال جزای تغذیه شده به کنترلر کانال مزبور را نمایش می دهد.



سه نمودار زمانی نمایش داده شده در شکل (۱۵) تغییرات زمانی اوزان یادگیری شده در این ساختار، یعنی V، W وV_{th} مرتبط با کنترلر این کانال را نمایش میدهند.



در ادامه این بخش، نمودارهای مرتبط با نحوهٔ عملکرد مکانیزمهای مبتنی بر شبکههای عصبی یعنی اقشار تالاموس (کدکنندههای خودکار) و سنسوری کوتکس (پرسپترون چندلایه) کانال کنترل زاویهٔ سمت ماهواره، نمایش دادهخواهد شد. سه شکل (۱۶) تا (۱۸) تغییرات نورم خطا در هریک از لایههای کدکنندهٔ خودکار را به صورت تابعی از دو متغیر مستقل زمان و ایپاک، در مقیاس لگاریتمی، نمایش میدهد. در گام بعد، شکل (۱۹) نمودار تغییرات مقدار MSE خروجی پرسپترون دولایه (سنسوری کورتکس) از



کانال کنترل زاویهٔ سمت را به صورت تابعی از زمان و ایپاک، در مقیاس لگاریتمی نمایش میدهد.

Log(Norm of error(encoder¹_a))(t,epoch)

۰- نتیجهگیری

در این مقاله، به کنترل مدل غیرخطی سیستم ماهواره زمین گرا در مدار پایین، با بهرهگیری از ساختار کنترلی هوشمند مبتنی بر یادگیری عاطفی در مغز (BELBIC) اصلاح شده با بهره گیری از کدکنندههای خودکار و یرسیترونهای چندلایه، پرداخته شد. در این راستا، ضمن معرفی معادلات خطی و غیرخطی سینماتیک و دینامیک وضعیت سیستم مورد بحث، نمودارهای حاصل از کنترل سیستم در یک سناریوی کنترلی، نمایش داده شد. طرح اصلاحات مذکور، عمدتاً در راستای رفع چالش اساسی انتخاب سیگنال حسی و نیز سیگنال جزای مورد نیاز در زمینهٔ بهرهگیری از BELBIC در جهت کنترل سیستم صورت پذیرفته است. نتایج حاصل از شبیه سازی سیستم حلقه-بسته در سناریوی کنترل مانور وضعیت، از توان یردازشی بالا و مدیریت کامل سیستم توسط قانون کنترلی پیشنهاد شده، حکایت دارد.

نزولی، رفتار می کند. این امر نمایشگر عملکرد صحیح و مطابق انتظار این

شبکه، با عنایت به تغییرات دیتاست ورودی در هر گام حل میباشد.

9- مراجع

0

200

- [1] J. Morén and C. Balkenius, "A computational model of emotional learning in the amygdala," From animals to animats, vol. 6, pp. 115-124, 2000.
- C. Lucas, D. Shahmirzadi, and N. Sheikholeslami, "Introducing [2] BELBIC: brain emotional learning based intelligent controller,' Intelligent Automation & Soft Computing, vol. 10, no. 1, pp. 11-21.2004.
- B. Debnath and S. Mija, "Adaptive emotional-learning-based [3] controller: A practical design approach for helicopters with variable speed rotors," IEEE Transactions on Industrial Informatics, vol. 18, no. 2, pp. 1132-1141, 2021.
- [4] P. K. Muthusamy, M. Garratt, H. Pota, and R. Muthusamy, "Real-Time Adaptive Intelligent Control System for Quadcopter Unmanned Aerial Vehicles with Payload Uncertainties," IEEE Transactions on Industrial Electronics, vol. 69, no. 2, pp. 1641-1653, 2021.
- [5] M. J. Sidi, Spacecraft dynamics and control: a practical engineering approach. Cambridge university press, 1997.

[8] سیدحسن میری رکنآبادی، مهران میرشمس، امیرعلی نیکخواه، "کنترل بهینهی وضعیت ماهواره با عملگر چرخ عکس العملی "، فصلنامه علوم و فناوری فضایی، زمستان

۱۳۸۸، دوره ۲، شماره ۵.

- A. R. Mehrabian, C. Lucas, and J. Roshanian, "Aerospace [7] launch vehicle control: an intelligent adaptive approach,' Aerospace Science and technology, vol. 10, no. 2, pp. 149-155, 2006.
- E. Lotfi and A. A. Rezaee, "Generalized belbic," Neural [8] Computing and Applications, vol. 31, no. 8, pp. 4367-4383, 2019.
- M. Jafari, H. Xu, and L. R. Garcia Carrillo, "A [9] neurobiologically-inspired intelligent trajectory tracking control for unmanned aircraft systems with uncertain system dynamics and disturbance," Transactions of the Institute of Measurement and Control, vol. 41, no. 2, pp. 417-432, 2019.
- [10] S. Khorashadizadeh, S. M. H. Zadeh, M. R. Koohestani, S. Shekofteh, and S. Erkaya, "Robust model-free control of a class of uncertain nonlinear systems using BELBIC: stability analysis and experimental validation," Journal of the Brazilian Society of Mechanical Sciences and Engineering, vol. 41, no. 8, pp. 1-12, 2019.
- [11] A. R. Mehrabian, C. Lucas, and J. Roshanian, "Design of an aerospace launch vehicle autopilot based on optimized emotional learning algorithm," Cybernetics and Systems: An International Journal, vol. 39, no. 3, pp. 284-303, 2008.

Log(Norm of error(encoder¹_{nb})) 10^{0} 100 0 50 200 400 600 0 epoch time [sec] شکل ۱۶-تغییرات نورم خطای خروجی لایهٔ اول کدکنندهٔ خودکار در کانال . سمت (ψ) ماهواره، به صورت تابعی از زمان و ایپاک Log(Norm of error(encoder_))(t,epoch) Log(Norm of error(encoder.)) 10^{0} 100

0 epoch time [sec] شکل ۱۷-تغییرات نورم خطای خروجی لایهٔ دوم کدکنندهٔ خودکار در . کانال سمت (ψ) ماهواره، به صورت تابعی از زمان و ایپاک

600

400

50

Log(Norm of error(encoder³₂))(t,epoch)





Log(mse(mlp_))(t,epoch) $\log(mse(mlp_{\psi}^{0}))$ 100 0 50 200 400 0 600 epoch time [sec] شکل ۱۹-تغییرات MSE پرسپترون دولایه (سنسوری کور تکس) کنترلر . کانال سمت (ψ) ماهواره، به صورت تابعی از زمان و ایپاک

چنان که از ملاحظهٔ شکل فوق برمی آید، مقدار نورم خطا، در راستای پیشرفت ایپاکها به صورت نزولی اکید و در راستای زمان، به شکل نوسان